

[Adolph Sørensen.]

må formenes at ligge på et lavere niveau, når lejeren selv har pligt til den indvendige vedligeholdelse.

Den højtærede minister nævnte manden, der gør det selv; manden med det, ministeren kaldte beskedne indtægter, vil ofte selv vedligeholde sin ejendom, og det vil være rimeligt af hensyn til ham at indføre det faste fradrag med den maksimerede overgrænse. Jeg tror imidlertid, ministeren gør sig skyldig i en misforståelse, hvis han mener, at det udelukkende er folk i de små ejendomme, der har beskedne indtægter. Jeg ved af erfaring, at mange, mange parcelhusejere rundt i landet sidder med store, gamle ejendomme, store, gamle en- og tofamiliehuse, som de slet ikke har råd til at lade holde i stand, ja, meget ofte har de såmænd ikke engang råd til at gøre det selv. Jeg vil nødig — og det har heller ikke været min tanke — klassificere mennesker, hverken i denne eller andre henseender, sådan som ministeren var inde på det, når han sagde, at han godt kunne følge mig i mine betragtninger, for så vidt angik mennesker med jævne indtægter.

Ministeren har ikke pillet ved min argumentation om vigtigheden og betydningen af at opretholde den væsentlige del af nationalformuen, som de faste ejendomme er, og det er jeg da i hvert fald glad for.

Over for ministerens henvisning til den statistiske undersøgelse om vedligeholdelsesudgifterne i relation til de ældre huse vil jeg sige, at denne undersøgelse, så vidt jeg husker, kun omfatter 472 ejendomme. Nu kan dette jo meget vel være et repræsentativt udsnit, men jeg mener alligevel ikke, man kan bygge ret meget på det, for det er jo en ganske forsvindende promille af det samlede antal parcelhuse på ca. 1/2 million. I den forbindelse kunne jeg have lyst til at minde om det gamle ord om, at der er 3 former for løgn: der er løgn, forbandet løgn og så statistik. Jeg tror altså, man skal være lidt varsom med at bygge for meget på en statistik, der hviler på et så spinkelt grundlag som det, der her er tale om.

I anledning af ministerens sidste bemærkninger til mig om den gode konservative tale, der var et udtryk for, at vi kun havde ønske om at blive, hvor vi er, vil jeg sige, at for det konservative folkeparti er det

ikke noget uvæsentligt at bevare det, der er værd at bevare, uanset om det gælder fast ejendom eller det gælder love og regler; men vi er altid parat til, når vi mener, at noget nyt er klart bedre end det bestående, at gå ind i en frugtbar diskussion derom. Det er vi — som jeg allerede har sagt — også villige til, med hensyn til dette lovforslag, men med det forbehold, jeg gav udtryk for i mit første indlæg.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg har blot et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Foged, der betegnede det, jeg her foreslår, som en restriktion for husejerne. I den anledning synes jeg jeg må gøre opmærksom på, at der ikke står noget som helst i lovforslaget om, at man ikke må reparere for mere end 1,5 pct. af ejendomsværdien. Man må reparere alt det, man vil, men man kan på skattekemaet kun opføre det nævnte beløb. Jeg har altså lidt svært ved at se, at dette skulle være en restriktion.

Dernæst kom det ærede medlem med en betragtning om, at nu skulle vi ikke gå så vidt, at administrationens besværligheder skulle være afgørende for, hvordan lovene skulle udformes. Jeg må have lov til at sige, at det er egentlig en ganske sød udtalelse, for ellers får vi jo altid revet i næsen, at administrationen svulmer og svulmer og svulmer, men i dette tilfælde — hvor det altså passer i krammet — bør administrative hensyn ikke være afgørende. Jeg synes, vi skal finde en rimelig mellemvej, og dér, hvor det, om jeg så må sige, drejer sig om mindre ting, synes jeg godt man kunne prøve at gennemføre forenklinger, og det synes jeg der er tale om her.

Endelig til sidst dette: jeg forstod det ærede medlem derhen, at han var tilhænger af, at lejere også skulle have lov til at fradrage prioritetsrenter, hvis man gik over til det system, han talte om; men så var det, som om dette blev forplumret en lille smule, idet det ærede medlem satte det i forbindelse med det spørgsmål, vi skal diskutere under en sag senere på dagsordenen. Derfor vil jeg gerne have hel klarhed på dette punkt. Må vi forstå det ærede medlem sådan, at hvis vi gennemfører den ændring i beskatningsforholdene, som det ærede medlem lod til at være interesseret i: at boligindtægter og -udgifter holdes helt